

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2021/2024
08.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ, чији је пуномоћник Милоје Аврамовић, адвокат у ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Миљан Перовић, адвокат у ..., ради издржавања пунолетног лица, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 480/23 од 04.10.2023. године, у седници већа одржаној 08.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 480/23 од 04.10.2023. године, као неоснована.

Образложење

Апелациони суд у Новом Саду је донео пресуду Гж2 480/23 дана 04.10.2023. године, којом је одбио жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Шапцу, судска јединица у Богатићу П2 605/22 од 17.05.2023. године, којом је обавезан тужени да на име издржавања тужиоца месечно плаћа износ од 15.000,00 динара почев од 05.06.2020. године, као дана подношења тужбе, па убудуће док та обавеза по закону траје или се не измени, од 01. до 05. у месецу за текући месец, на жиро рачун законског заступника тужиоца мајке ББ одређен у изреци пресуде, с тим што ће заостале рате платити одједном, са законском затезном каматом почев од 17.05.2023. године до исплате, и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене правноснажне другостепене пресуде, благовремену и дозвољену ревизију изјавио је тужени, којом пресуду побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду по одредбама члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011 ... 10/2023 – др. Закон) и одлучио да ревизија туженог није основана.

Побијана пресуда је донета без битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази

по службеној дужности, на темељу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања и правилне примене материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом од 29.12.2014. године разведен је брак између мајке и оца тужиоца. Заједничка малолетна деца, тужилац АА и ГГ, поверени су на самостално вршење родитељског права мајци, а тужени је обавезан да на име свог доприноса за издржавање малолетне деце плаћа месечни износ. Правноснажним решењем Основног суда у Шапцу од 20.11.2019. године, је продужено родитељско право мајке над тужиоцем и после његовог пунолетства, с тим да се тужилац изједначава са малолетником старијим од 16 година, уз одређено време проверавања одлуке о продужењу родитељског права за три године од дана правноснажности тог решења, те је у току поступак преиспитивања одлуке. Законска обавеза издржавања тужиоца од стране туженог престала је 12.06.2017. године, када је престало редовно школовање тужиоца, пресудом Основног суда у Шапцу, судска јединица у Богатићу од 03.03.2020. године. Утврђено је да је решењем Националне службе за запошљавање од 17.10.2018. године тужиоцу утврђен други степен тешкоћа и препрека у раду, које су умерене и утичу знатно на његову радну способност у односу на занимање или послове које може да обавља. Тужилац има статус особе са инвалидитетом која се запошљава под посебним условима. Према налазу комисије, тужилац је способан за рад на лаким физичким пословима као што су класирање и паковање готових производа, послови курира, једноставни административни послови уз коришћење рачунара уз надзор другог лица, а није способан за послове где је диктиран темпо рада, појачана одговорност, ноћни рад, рад на висини, као ни послове који захтевају већи ментални напор. Тужилац је завршио средњу школу у подручју рада ... и ..., образовни профил ..., за шта је стекао диплому 12.06.2017. године, и налази се на евиденцији Националне службе за запошљавање као незапослено лице почев од 31.08.2017. године. Међутим, Национална служба за запошљавање испостава Богатић, где је тужилац евидентиран, нема пријављених потреба за запошљавањем које су у складу са проценом радне способности тужиоца. Тужилац је дете које има посебне потребе, захтева посебан третман према његовом стању, посебан начин исхране, не може сам да се брине и стара о себи и мора да буде под надзором. Налазом и мишљењем вештака је утврђено да тужилац није способан за посао ..., а без обзира на налаз службе за запошљавање од 17.10.2018. године, није способан за рад. Детаљно је утврђено његово здравствено стање и начин на који он обавља активности и функционише у животу, због чега не може да обезбеди својим радом средства за сопствено издржавање. Живи са мајком и сестром као подстанар. Сестра тужиоца није запослена. Мајка тужиоца ради у основној школи као ... и месечна примања су јој око 76.000,00 динара, што укључује и зараду коју остварује радом у ... . Тужени живи у ..., тренутно није запослен, студира и издржава се од своје уштеђевине, а повремено обавља послове постављања гипс картон плоча у ентеријеру. Живи у кући његове сестре којој не плаћа закупнину, а заједно са њом помаже око издржавања мајке. Обавеза издржавања кћерке, туженом је престала. Утврђена је једна његова зарада од 40.000,00 динара и једна од око 300 евра.

На темељу тако утврђеног чињеничног стања, судови су закључили да износ од 15.000,00 динара као допринос издржавања представља минимум бриге и старања туженог о тужиоцу и његову законску обавезу у смислу члана 155. став 1. Породичног закона, према тужиоцу, који иако пунолетан јесте дете туженог које због болести и сметњи у психофизичком развоју је неспособно да се само стара о себи о заштити

својих права и интереса и нема довољно средстава за издржавање, у смислу члана 85. и 155. став 1. Породичног закона.

Ревидент неосновано оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, позивањем на чињенице које су од стране првостепеног суда утврђене - да је у решењу Националне службе за запошљавање оцењено да је тужилац способан за рад на лакшим физичким пословима, те затим коју школску спрему је тужилац стекао, да се налази на евиденцији радно способних лица која траже запослење код Националне службе за запошљавање и на садржину писменог налаза и мишљење вештака према којима је тужилац способан за рад на лакшим физичким пословима, све уз надзор другог лица. Позивање је неосновано зато што су нижестепени судови правилно оценили значај тако утврђених чињеница, поред којих стоји утврђење да тужилац може да функционише само уз надзор другог лица. Код такве преостале радне способности правилно судови изједначавају стање тужиоца као радну неспособност у смислу одредбе члана 155. став 1. Породичног закона, јер према утврђеним чињеницама тужилац не може да оствари зараду од које ће се издржавати својим радом, приликом ког рада треба да има сталан надзор другог лица, уз све утврђене препреке које тужилац има у свакодневним животним функцијама. Уосталом, за тако радно способно лице не постоји потреба исказана код Националне службе за запошљавање. Без основа је позивање ревидента на исказану спремност, преко пуномоћника, да обезбеди овом тужиоцу радно ангажовање заједно са туженим. Тужени је озбиљну намеру да запосли тужиоца могао доказати тако што ће за његовим радом исказати потребу код Националне службе за запошљавање и до сада већ запослити тужиоца, што је изостало, те се наводи ревизије да би могао да обезбеди зараду тужиоцу у износу од 10.000,00 до 60.000,00 динара за послове помоћника ... показују потпуно неутемељеним.

Код тако изнетог стања ствари правилна је одлука нижестепених судова када су обавезали туженог да даје допринос у издржавању тужиоца у досуђеном износу од 15.000,00 динара месечно, што према могућностима туженог и потребама тужиоца, те могућностима мајке, представља минимум бриге и старања туженог према тужиоцу и његову законску обавезу у смислу члана 160, члана 155. став 1. у вези члана 68. став 1. и 2. и члана 85. Породичног закона, што су нижестепени судови правилно закључили а ревизијски суд у свему прихвата.

Према изнетом је одлучено као у изреци на основу одредбе члана 414. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић